EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 10.12.2024
COM(2024) 577 final

2024/0319 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om ændring af forordning (EU) nr. 1308/2013, (EU) 2021/2115 og (EU) 2021/2116 for så vidt angår styrkelsen af landbrugernes stilling i fødevareforsyningskæden

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

Den fælles landbrugspolitik er gennem en række reformer blevet omlagt til indkomststøtte og markedsorientering med fri prisdannelse for landbrugsprodukter. Disse reformer var først og fremmest et svar på indefra kommende udfordringer, overskudsproduktion og kriser. De fleste af landbrugssektorens udfordringer skyldes imidlertid faktorer uden for landbruget og kræver bredere politiske tiltag.

Den fælles landbrugspolitik omfatter allerede visse foranstaltninger, der har til formål at styrke landbrugernes position i fødevareforsyningskæden. Det forventes imidlertid, at presset på landbrugsindkomsterne vil fortsætte, eftersom landbrugerne står over for endnu større risici, stigende inputomkostninger og skærpede produktionskrav.

Covid-19-pandemien og Ruslands igangværende angrebskrig mod Ukraine, der har ført til en hidtil uset stigning i energirelaterede omkostninger for landbrugsinput og til en længere periode med høj inflation, påvirker landbrugernes omkostninger og fødevarepriserne. Samtidig hermed arbejder landbrugerne vedvarende på at gøre deres produktion mere bæredygtig i overensstemmelse med EU-normerne.

Endvidere har mange forbrugere på grund af de stigende leveomkostninger ændret deres forbrugsmønstre og rykker i retning af billigere fødevarer. Dette har yderligere destabiliseret fordelingen af merværdi i fødevareforsyningskæden og skabt ustabilitet i fordelingen af overskud og omkostninger mellem aktørerne i kæden og givet næring til protester og øget mistillid.

Den 15. marts 2024 fremlagde Kommissionen et oplæg, hvori den bebudede en række foranstaltninger, der skal styrke landbrugernes stilling i fødevareforsyningskæden. I den række foranstaltninger, som Kommissionen bebudede, var en målrettet ændring af forordning (EU) nr. 1308/2013 og de tilhørende forordninger om den fælles landbrugspolitik.

Rådet (landbrug og fiskeri) støttede på samlingen den 26. marts 2024 de foranstaltninger, der blev bebudet i oplægget.

I de politiske retningslinjer for den næste Europa-Kommission 2024-2029 understreges behovet for en rimelig og tilstrækkelig indkomst for landbrugerne, og det understreges, at det er vigtigt at rette op på den eksisterende uligevægt, styrke landbrugernes position og beskytte dem yderligere mod urimelig handelspraksis.

Desuden understreges det i den strategiske dialog om fremtiden for EU's landbrug, som Europa-Kommissionens formand bebudede i sin tale om Unionens tilstand den 13. september 2023, og som blev indledt i januar 2024 og samlede 29 vigtige interessenter fra den europæiske landbrugsfødevaresektor, civilsamfundet, landdistrikterne og den akademiske verden i sin endelige rapport[1], at der er behov for tilpasninger af landbrugernes position i værdikæden. I de vejledende politiske principper i rapporten om den strategiske dialog, understreges det tydeligt, at markedsvilkårene skal gøre det muligt for landbrugerne og de øvrige aktører i fødevarekæden at oppebære en anstændig indkomst, og at magtforholdene i fødevarekæden skal være afbalancerede. Det første kapitel i anbefalingerne i den strategiske dialog handler om, hvordan der opnås en fair og konkurrencedygtig fødevareværdikæde ved

[1] Den strategiske dialog om fremtiden for EU's landbrug.

at styrke landbrugernes position i fødevareværdikæden. I anbefalingerne nævnes navnlig kontrakter, og der opfordres til at betragte data om produktionsomkostninger og priser som relevante forhold i kontraktforhandlinger og muligheden for at indlede forhandlinger i tilfælde af en ekstraordinær omkostningsstigning. I anbefalingerne nævnes også vigtigheden af mæglingsmekanismer. Hvad angår samarbejde, opfordres der til en styrkelse af producentorganisationer og sammenslutninger af producentorganisationer samt en forenkling af anerkendelsesprocessen og målrettet støtte til dem. I den strategiske dialog erkendes det, at de økonomiske, miljømæssige og sociale dimensioner af bæredygtighed er lige vigtige for de europæiske samfund i almindelighed og landbrugsfødevaresystemerne i særdeleshed, og at den fælles landbrugspolitik bør fremme positive miljømæssige og sociale resultater og støtte diversificeringen af en bæredygtig forretningsmodel, herunder f.eks. korte forsyningskæder.

I tråd med anbefalingerne i rapporten om den strategiske dialog bør der derfor træffes foranstaltninger til at styrke landbrugernes kontraktmæssige stilling og genoprette tilliden hos aktørerne i fødevareforsyningskæden.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

I henhold til artikel 39 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) er målsætningerne for den fælles landbrugspolitik at:

- at forøge landbrugets produktivitet ved fremme af den tekniske udvikling, ved rationalisering af landbrugsproduktionen og ved den bedst mulige anvendelse af produktionsfaktorerne, især arbejdskraften
- herigennem at sikre landbrugsbefolkningen en rimelig levestandard, især ved en forhøjelse af de individuelle indkomster for de personer, der beskæftige i landbruget
- at stabilisere markederne
- at sikre forsyningerne
- at sikre forbrugerne rimelige priser på landbrugsvarer.

Dette forslag er foreneligt med disse målsætninger og med grundtanken bag de gældende forordninger om den fælles landbrugspolitik (forordningen om den fælles markedsordning[2], forordningen om strategiske planer under den fælles landbrugspolitik[3] og forordningen om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik[4]).

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Med dette forslag ændres et begrænset antal bestemmelser i de gældende forordninger om den fælles landbrugspolitik, uden at deres væsentlige indhold ændres. Eftersom disse bestemmelser er i overensstemmelse med Unionens politik på andre områder, anses forslaget også for at være i overensstemmelse med disse politikker.

---

2 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1308/2024-05-13).

3 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2115 af 2. december 2021 om regler for støtte til strategiske planer, der udarbejdes af medlemsstaterne under den fælles landbrugspolitik og finansieres gennem Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1305/2013 og (EU) nr. 1307/2013 (EUT L 435 af 6.12.2021, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2115/2024-05-25).

4 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2116 af 2. december 2021 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1306/2013 (EUT L 435 af 6.12.2021, s. 187, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2116/2022-08-26).

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

• Retsgrundlag

Retsgrundlaget for dette forslag er artikel 42, stk. 1, og artikel 43, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, eftersom: i) forslaget indebærer en ændring af forordning (EU) nr. 1308/2013, forordning (EU) 2021/2115 og forordning (EU) 2021/2116, der alle er baseret på artikel 43, stk. 2, i TEUF og ii) forordning (EU) nr. 1308/2013 også er baseret på artikel 42, stk. 1, i TEUF, og dette forslag også indeholder bestemmelser, der regulerer (ikke)anvendelsen af konkurrencereglerne.

• Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)

Dette forslag ændrer eksisterende forordninger, der er vedtaget på EU-plan, og som finder anvendelse i alle medlemsstater.

Formålet med ændringerne er at styrke landbrugernes position i landbrugs- og fødevareforsyningskæden ved at: i) forenkle reglerne om anerkendelse af producentorganisationer ii) skærpe reglerne om kontraktindgåelse iii) fastsætte regler om anvendelsen af tværsektorielle fakultative udtryk som "fair", "rimelig" og tilsvarende udtryk samt "korte forsyningskæder" iv) indføre en mulighed for at yde økonomisk støtte fra Unionen til medlemsstaterne for foranstaltninger, der træffes af aktørerne, i perioder med alvorlig uligevægt på markedet, og v) forbedre organiseringsgraden inden for landbrugssektoren i medlemsstaterne ved at støtte producentorganisationer, der gennemfører driftsprogrammer, og øge anvendelsen af sektorspecifikke interventioner inden for de andre sektorer, jf. artikel 42, litra f), i forordning (EU) 2021/2115.

Med ændringerne opretholdes lige vilkår for producenterne og den grad af harmonisering, der allerede er opnået med de eksisterende forordninger. Det konkluderes derfor, at de ikke kan gennemføres af medlemsstaterne alene.

• Proportionalitetsprincippet

Det foreliggende forslag ændrer kun eksisterende forordninger i det omfang, det er strengt nødvendigt for at nå de mål, der er skitseret ovenfor, samtidig med at det sikrer, at ændringerne fortsat er målrettede, og at der gives en passende fleksibilitet.

De foreslåede ændringer ændrer kun specifikke aspekter af et begrænset antal bestemmelser i de nuværende forordninger. De forbedrer og skærper de eksisterende bestemmelser om kontrakter mellem landbrugere og landbrugsorganisationer på den ene side og andre aktører i kæden på den anden side, styrker producentorganisationernes og deres sammenslutningers forhandlingsposition, mindsker den administrative byrde ved anerkendelsen af dem og indfører en ramme med incitamenter til frivillige ordninger og aftaler, der har til formål at forbedre landbrugernes indtjening og initiativer for social bæredygtighed.

• Valg af instrument

Da dette forslag ændrer nogle af Europa-Parlamentets og Rådets eksisterende forordninger, skal ændringerne også indføres ved en forordning vedtaget af Europa-Parlamentet og Rådet.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSENTER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning**

Forslaget om målrettede ændringer af forordningen om den fælles markedsordning og andre forordninger vedrørende den fælles landbrugspolitik er en af de foranstaltninger, der blev bebudet i Kommissionens oplæg af 15. marts 2024. Da det haster med at reagere på de presserende udfordringer, som landbrugssektoren i øjeblikket står over for, og det ligeledes haster med at reagere på landbrugernes protester, er der ikke foretaget nogen efterfølgende evaluering/kvalitetskontrol af den eksisterende lovgivning.

- **Høringer af interessenter**

Da det haster med at reagere på de presserende udfordringer i den europæiske landbrugssektor er der ikke gennemført nogen indkaldelse af feedback eller offentlig høring. De relevante interessenter er imidlertid blevet hørt på målrettede møder (se "Indhentning og brug ekspertbistand").

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

Selv om der ikke blev gennemført nogen indkaldelse af feedback eller offentlig høring på grund af sagens hastende karakter, har Kommissionen flere gange forelagt de foreslåede foranstaltninger for Rådet, på et udvidet møde i gruppen for civil dialog med de relevante interessenter, i det europæiske netværk af konkurrencemyndigheder og på bilaterale møder med deltagelse af alle relevante EU-baserede sammenslutninger i landbrugs- og fødevareforsyningskæden, herunder forbrugerne.

- **Konsekvensanalyse**

Som følge af det presserende behov for at reagere på de presserende udfordringer, som landbrugssektoren i øjeblikket står over for, er der ikke foretaget nogen konsekvensanalyse.

De foreslåede foranstaltninger er imidlertid blevet udformet på grundlag af input fra interessenter, navnlig mødet i den udvidede gruppe for civil dialog, det europæiske netværk af konkurrencemyndigheder og på bilaterale møder med deltagelse af alle relevante EU-baserede sammenslutninger i landbrugs- og fødevareforsyningskæden, herunder forbrugere, samt fra formanden for Europa-Parlamentets Udvalg om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter.

De er også i tråd med de tilhørende anbefalinger i den strategiske dialog om fremtiden for EU's landbrug fra september 2024.

Forslagets virkninger vil afhænge af, om landbrugerne og køberne af landbrugsprodukter anvender visse frivillige foranstaltninger og af, hvorvidt medlemsstaterne beslutter at gøre brug af de fastsatte muligheder og undtagelser.

Der vil blive udarbejdet et arbejdsdokument senest tre måneder efter forslagets vedtagelse. Det kommer til at indeholde en klar redegørelse for de behandlede spørgsmål, de foreslåede målrettede ændringer og deres sandsynlige virkning samt et sammendrag af den feedback, der er modtaget fra interessenterne.

- **Målrettet regulering og forenkling**

Nærværende forslag er en af de foranstaltninger, der blev bebudet i Kommissionens oplæg af 15. marts 2024 som led i forenklingspakken. Målbarheden af den mindskede administrative byrde vil i det omfang, det er muligt, blive fremlagt i arbejdsdokumentet fra Kommissionens tjenestegrene.

- **Grundlæggende rettigheder**

Nærværende forslag er i overensstemmelse med de grundlæggende rettigheder og overholder navnlig de principper, der er nedfældet i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslaget har ingen målbare virkninger for budgettet.

Selv om foranstaltning 12-17 (anført under punkt 5 Andre elementer – Detaljeret redegørelse for de specifikke bestemmelser i forslaget) kan fremskynde producentorganisationernes gennemførelse af driftsprogrammer og dermed øge udgifterne, vil alle dermed forbundne udgifter forblive under EGFL-delloftet.

Hvad angår den landbrugsreserve, der finansieres inden for rammerne af EGFL, indeholder forslaget ingen bestemmelser om ændringer af det samlede beløb. Selv om anvendelsen af reserven til at finansiere foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til artikel 222 i forordningen om den fælles markedsordning, kan have konsekvenser, hvad angår den mulige tildeling af beløb til andre ekstraordinære foranstaltninger i et givet år, kan disse ikke kvantificeres på nuværende tidspunkt.

Den finansielle støtte fra Unionen til producentorganisationer inden for frugt og grønt, der er godkendt af medlemsstaterne til gennemførelse af driftsprogrammer, vil blive begrænset til en vis procentdel (fra 4,1 % til 5,5 % afhængigt af typen af støttemodtagere og de forfulgte mål) af værdien af disse producentorganisationers afsatte produktion.

Forslaget indeholder bestemmelser, der giver medlemsstaterne en vis fleksibilitet med hensyn til de finansielle tildelinger til interventionstyper med direkte betalinger og interventionstyper i "andre" sektorer. De midler, der stilles til rådighed for finansiel støtte fra Unionen til producentorganisationer, der udøver virksomhed i "andre" sektorer, vil blive begrænset til beløb, der overføres (inden for rammerne af den relevante retlige bestemmelse) fra direkte betalinger, som medlemsstaterne har truffet beslutning om, og som er godkendt af Kommissionen. Hvis medlemsstaterne beslutter at gøre brug af denne fleksibilitet, vil den udelukkende påvirke tildelingerne af direkte betalinger og "andre" sektorer, og ændringen forbliver inden for rammerne af EGFL. Virkningen kan ikke kvantificeres på nuværende tidspunkt.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Med nærværende forslag ændres forordning (EU) nr. 1308/2013, forordning (EU) 2021/2115 og forordning (EU) 2021/2116. Gennemførelsesplanen og overvågnings-, evaluerings- og rapporteringsordningerne forbliver derfor de samme som i den nuværende ramme.

- **Forklarende dokumenter (for direktiver)**

Ikke relevant (retsakten er en forordning)

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

For det første bør der fastsættes minimumskrav for anvendelsen af de udtryk, der beskriver de handelsformer, der sikrer en rimelig fordeling af merværdi for landbrugere. Formålet hermed er at øge gennemsigtigheden og pålideligheden i anvendelsen af disse udtryk for at sikre en

rimelig fordeling af værditilvækst i fødevareforsyningskæden, forhindre misbrug af sådanne udtryk og sikre, at forbrugerne får pålidelig information om den rimelige fordeling af merværdi for landbrugere og korte forsyningskæder.

For det andet bør hver leverance af landbrugsprodukter være omfattet af en skriftlig kontrakt med forbehold for visse undtagelser og muligheden for medlemsstaterne for at undtage visse landbrugsprodukter fra dette krav.

For det tredje bør skriftlige kontrakter indeholde visse elementer, der sikrer gennemsigtighed og forudsigelighed ved beregningen af den endelige pris.

For det fjerde bør kontrakter med en varighed på over seks måneder indeholde en revisionsklausul, der gør det muligt for landbrugere, producentorganisationer eller sammenslutninger af producentorganisationer at anmode om en revision af kontrakten, navnlig i situationer, hvor prisen ikke længere dækker produktionsomkostningerne, og at opsige kontrakten, hvis en sådan anmodning afvises.

For det femte bør medlemsstaterne indføre en mæglingsmekanisme og gøre den tilgængelig for parter, der ønsker at anvende den.

For det sjette bør de nuværende regler om definitionen på og anerkendelse af producentorganisationer forenkles. For at styrke samarbejdet mellem producenter af økologiske produkter bør disse producenters oprettelse og anerkendelse af producentorganisationer desuden udtrykkeligt gøres mulig.

For det syvende bør de eksisterende regler om producentorganisationer præciseres for at sikre, at producentorganisationer oprettes på landbrugernes initiativ og kontrolleres i overensstemmelse med regler, der gør det muligt for de medlemmer, der er landbrugere, at føre demokratisk kontrol med deres organisationer og disse organisationers beslutninger.

For det ottende bør det være tilladt for ikkeanerkendte producentorganisationer, herunder kooperativer, at forhandle kontraktvilkår på vegne af deres medlemmer for deres samlede produktion eller en del heraf.

For det niende bør anerkendte sammenslutninger af producentorganisationer kunne forhandle kontraktvilkår på vegne af deres anerkendte producentorganisationers medlemmer.

For det tiende bør fremme af anvendelsen af initiativer med fakultative udtryk, der anvendes til at betegne handelsformer såsom "fair", "rimelig" eller tilsvarende udtryk samt "kort forsyningskæde" medtages på listen over mål, som en anerkendt brancheorganisation kan forfølge.

For det ellevte bør vertikale og horisontale samarbejdsinitiativer vedrørende landbrugsvarer og fødevarer, som har til formål at anvende visse krav til social bæredygtighed, der er strengere end de obligatoriske krav, ikke være omfattet af anvendelsen af artikel 101, stk. 1, i TEUF.

For det tolvte bør forordning (EU) 2021/2115 ændres, hvad angår interventionstyperne inden for visse sektorer. Derudover bør Unionens finansielle bistand til driftsprogrammer inden for visse sektorer øges.

For det trettende bør Unionens finansielle støtte til driftsprogrammer, der gennemføres af producentorganisationer i frugt- og grøntsagssektoren i medlemsstater, i hvilke

producenternes organiseringsgrad er under 10 % i tre på hinanden følgende år forud for gennemførelsen af driftsprogrammet, forhøjes fra 50 % til 60 %.

For det fjortende bør der være en særlig tilskyndelse for unge landbrugere og nye landbrugere, som tilslutter sig en anerkendt producentorganisation, og som foretager investeringer på deres bedrifter.

For det femtende bør Unionens finansielle støtte til producentorganisationer og sammenslutninger af producentorganisationer i tilfælde af ugunstige vejrforhold, naturkatastrofer, plantesygdomme eller skadegørerangreb, under overholdelse af visse betingelser forhøjes fra 50 % til 70 % af de faktisk afholdte udgifter.

For det sekstende bør medlemsstaterne fra 2025 kunne anvende op til 6 % af deres tildelinger i form af direkte betalinger til at støtte de sektorer, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, litra a)-h), k), m), o)-t) og w), i forordning (EU) nr. 1308/2013, og sektorer, der omfatter de produkter, der er opført i bilag VI til forordning (EU) 2021/2115.

For det syttende bør forordning (EU) 2021/2116 ændres for at gøre det muligt at anvende landbrugsreserven til at støtte bestemte kategorier af kollektive tiltag, der iværksættes af visse private aktører med henblik på at stabilisere de sektorer, der er berørt af en alvorlig markedsuligevægt.

2024/0319 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om ændring af forordning (EU) nr. 1308/2013, (EU) 2021/2115 og (EU) 2021/2116 for så vidt angår styrkelsen af landbrugernes stilling i fødevareforsyningskæden

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 42, stk. 1, og artikel 43, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Revisionsretten[1],

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg[2],

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget[3],

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Landbrugssektoren, navnlig landbrugerne, står over for en række udfordringer. Covid-19-pandemien og Ruslands igangværende angrebskrig mod Ukraine har ført til en hidtil uset stigning i de energirelaterede omkostninger for landbrugsinput og en længerevarende periode med høj inflation, der påvirker landbrugernes omkostninger og fødevarepriser. Sideløbende hermed arbejder landbrugerne til stadighed på at gøre deres produktion mere miljømæssigt bæredygtig. Mange forbrugere har i lyset af de stigende leveomkostninger også ændret deres forbrugsmønstre og er gået over til billigere fødevarer. Dette har yderligere destabiliseret fordelingen af værditilvæksten i fødevareforsyningskæden og har øget usikkerheden for landbrugerne, hvilket har ført til protester og mistillid. Det er derfor hensigtsmæssigt at vedtage foranstaltninger til at løse disse udfordringer og genoprette tilliden hos aktørerne i fødevareforsyningskæden.

(2) De forskellige aktører i landbrugs- og fødevareforsyningskæden, der er aktive i de forskellige produktions-, forarbejdnings-, markedsførings-, distributions- og detailhandelsled, har udviklet ordninger og mærker for at fremme handelsformer, der sikrer en retfærdig fordeling af merværdi til landbrugerne og oprettelsen og vedligeholdelsen af korte forsyningskæder. Det er nødvendigt at fastsætte minimumskrav for anvendelsen af fakultative udtryk, der beskriver disse handelsformer, for at øge gennemsigtigheden og pålideligheden af anvendelsen af disse udtryk i fødevareforsyningskæden som supplement til de eksisterende

[1] EUT C, …
[2] EUT C, …
[3] EUT C, …

fødevaremærkningsregler, navnlig Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1169/2011[4].

(3) Med henblik på at skabe øget tillid og rimelighed i hele fødevareforsyningskæden bør udtrykkene "fair", "rimelig" eller tilsvarende udtryk kun anvendes til at betegne handelsformer, der sikrer stabilitet og gennemsigtighed i de handelsmæssige forbindelser mellem landbrugerne og køberne og prissætningen, som de deltagende landbrugere anser for rimelige, og som støtter og bidrager til FN's mål for bæredygtig udvikling, herunder på en måde, der er i overensstemmelse med bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1760[5].

(4) Udtrykket "kort forsyningskæde" bør kun anvendes til at betegne handelsformer, hvor der er en direkte forbindelse mellem landbrugerne og forbrugerne, der muliggør en direkte udveksling om produktionsprocessen og produktet, herunder ved hjælp af fjernkommunikation og/eller via et mellemliggende handelsled, der sikrer denne udveksling på salgstidspunktet. Dette udtryk kan alternativt også anvendes, når der er en tæt forbindelse mellem landbrugerne og forbrugerne i deres geografiske nærhed, også i en grænseoverskridende kontekst. Dette vil tilskynde forbrugerne til at betale priser, der giver landbrugerne en rimelig godtgørelse for, hvad de producerer, hvilket styrker og bidrager til udviklingen af landdistrikterne og forbedrer gennemsigtigheden med hensyn til produkternes oprindelse og produktionsmetoder.

(5) I lyset af markedsvilkårene, udviklingen i forbrugernes forventninger, fremskridt i henseende til både handelsnormer og relevante internationale standarder bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser for at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af de fakultative udtryk til at betegne handelsformer, der er forbundet med en rimelig fordeling af merværdien til landbrugerne og oprettelsen og opretholdelsen af korte forsyningskæder. Disse beføjelser skal udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011[6].

(6) Af de samme grunde skal beføjelsen til at vedtage retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde delegeres til Kommissionen, hvad angår yderligere fakultative udtryk, der svarer til udtrykkene "fair" eller "rimelig".

(7) Medlemsstaterne kan beholde eller indføre nationale bestemmelser, der fastsætter supplerende krav i forbindelse med anvendelsen af fakultative udtryk for handelsformer, men disse bestemmelser bør ikke hindre, begrænse eller vanskeliggøre anvendelsen af disse udtryk for produkter, der på lovlig vis produceres eller markedsføres i en anden medlemsstat.

---

4 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1169/2011 af 25. oktober 2011 om fødevareinformation til forbrugerne, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1924/2006 og (EF) nr. 1925/2006 og om ophævelse af Kommissionens direktiv 87/250/EØF, Rådets direktiv 90/496/EØF, Kommissionens direktiv 1999/10/EF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/13/EF, Kommissionens direktiv 2002/67/EF og 2008/5/EF og Kommissionens forordning (EF) nr. 608/2004 (EUT L 304 af 22.11.2011, s. 18, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2011/1169/oj).

5 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1760 af 13. juni 2024 om virksomheders due diligence i forbindelse med bæredygtighed og om ændring af direktiv (EU) 2019/1937 og forordning (EU) 2023/2859 (EUT L, 2024/1760, 5.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1760/oj).

6 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj).

(8) Anvendelsen af skriftlige kontrakter spiller en afgørende rolle for aktørernes ansvarlighed, skaber større bevidsthed om betydningen af markedssignaler, tilpasser udbuddet til efterspørgslen, forbedrer pristransmissionen i forsyningskæden, øger gennemsigtigheden og forebygger og håndterer urimelig handelspraksis. Reglerne om kontraktforhold i mælke- og mejerisektoren bør derfor udvides til at omfatte andre produkter end rå mælk, samtidig med at der sikres overensstemmelse med de regler om kontraktforhold, der gælder for andre landbrugssektorer.

(9) For at øge fleksibiliteten for medlemsstaterne og forenkle proceduren for anerkendelse af producentorganisationer og dermed reducere transaktionsomkostningerne og forbedre effektiviteten bør reglerne om producentorganisationer muliggøre anerkendelse af dem efter en enkelt anmodning, der omfatter flere sektorer og produkter. Derudover bør der for at forbedre samarbejdet mellem producenter af økologiske produkter udtrykkeligt fastsættes bestemmelser om oprettelsen og anerkendelsen af producentorganisationer for producenter af økologiske produkter. I kriterierne for anerkendelsen af producentorganisationer og deres status bør det også fastsættes, at producentorganisationer skal oprettes på initiativ af landbrugerne selv og kontrolleres i henhold til regler, der gør det muligt for medlemmer, der er landbrugere, på demokratisk vis at kontrollere deres organisation og dens beslutninger. Dette bør ikke forhindre andre producenter, der ikke er landbrugere, og ikkeproducenter i at tilslutte sig producentorganisationer.

(10) For at fremme yderligere bæredygtig udvikling, som er et centralt princip i traktaten og et prioriteret mål for Unionens politikker, og for at sikre gennemsigtighed, stabilitet og retfærdighed i de handelsmæssige forbindelser mellem landbrugerne og køberne i hele forsyningskæden bør medlemsstaterne kunne anerkende producentorganisationer, der forfølger specifikke mål med fakultative udtryk for handelsformer såsom "fair", "rimelig" eller tilsvarende udtryk samt "kort forsyningskæde".

(11) For at sikre en rimelig levestandard for landbrugerne, styrke deres forhandlingsposition over for forarbejdningsvirksomhederne og de øvrige aktører i forsyningskæden og gøre fordelingen af merværdi i forsyningskæden mere rimelig bør muligheden for at forhandle om kontraktvilkår på vegne af deres medlemmer udvides til at omfatte ikkeanerkendte producentorganisationer, herunder kooperativer, for deres samlede produktion eller en del heraf. For at sikre ligebehandling med medlemmer i anerkendte producentorganisationer bør denne mulighed være underlagt passende begrænsninger. Navnlig bør de anerkendte producentorganisationer, der begunstiges af denne mulighed, opfylde de kriterier for anerkendelse, der er fastsat på EU-plan, og udøve de aktiviteter, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013[7], herunder koncentrere udbuddet og markedsføre deres medlemmers produkter på markederne.

(12) Med henblik på at styrke anerkendte producentorganisationers forhandlingsposition og sikre en holdbar udvikling af landbrugsproduktionen bør anerkendte sammenslutninger af producentorganisationer have mulighed for at forhandle kontraktvilkår på vegne af deres medlemmer, herunder prisen, for nogle eller alle deres medlemmers produktion . Dette bør tillades, forudsat at det sikres, at de

[7] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1308/oj).

organisationer, der er medlemmer af disse sammenslutninger, ikke også er medlemmer af en anden sammenslutning af producentorganisationer, og at mængden af produkter, der er omfattet af sammenslutningens aktiviteter, ikke overstiger 33 % af en given medlemsstats samlede nationale produktion. For at opretholde en effektiv konkurrence på markedet bør anerkendte sammenslutninger af producentorganisationer heller ikke have mulighed for at forhandle kontraktvilkår, hvis disse sammenslutninger omfatter ikkeanerkendte producentorganisationer.

(13) For at forhindre køberne i at undergrave producentorganisationernes forhandlingsposition bør der indføres passende garantier for kontakter, der indgås mellem købere og medlemmer af disse producentorganisationer. Selv om køberne kan kontakte producentorganisationers medlemmer, bør disse kontakter ikke undergrave producentorganisationernes mål eller koncentrationen af udbuddet eller afsætningen af produkter på markedet.

(14) Brancheorganisationerne spiller en vigtig rolle med hensyn til at lette dialogen mellem aktørerne i forsyningskæden og at fremme bedste praksis, markedsgennemsigtighed, stabilitet og retfærdighed i de handelsmæssige forbindelser mellem landbrugerne og køberne i hele forsyningskæden. Det er derfor hensigtsmæssigt at indføje fremme af initiativer til medtagelse af fakultative udtryk for handelsformer såsom "fair", "rimelig" eller tilsvarende udtryk samt "kort forsyningskæde" på listen over mål, som en anerkendt brancheorganisation kan forfølge.

(15) Visse medlemsstater har besluttet, at alle leverancer af landbrugsprodukter på deres område skal være omfattet af skriftlige kontrakter mellem parterne. Hvis medlemsstaterne ikke gør brug af denne mulighed, kan landbrugerne, producentorganisationerne eller sammenslutningerne af producentorganisationer anmode om, at der anvendes skriftlige kontrakter. På grund af landbrugernes svagere forhandlingsposition og frygten for kommercielle repressalier fra købernes side kan det imidlertid være vanskeligt for landbrugerne og deres sammenslutninger at fremsætte en sådan anmodning. For at øge tilliden, gennemsigtigheden og effektiviteten i forsyningskæden og for at give alle landbrugere, producentorganisationer og sammenslutninger af producentorganisationer mulighed for at drage fordel af anvendelsen af skriftlige kontrakter bør leverancer af landbrugsprodukter i Unionen fra en landbruger, en producentorganisation eller en sammenslutning af producentorganisationer til en forarbejdningsvirksomhed, distributør eller detailhandler være omfattet af en skriftlig kontrakt.

(16) For i højere grad at tage markedssignalerne i betragtning og forbedre pristransmissionen bør medlemsstaterne kunne kræve anvendelse af skriftlige kontrakter for leverancer af landbrugsprodukter fra andre producenter end landbrugere, producentorganisationer eller sammenslutninger af producentorganisationer og kræve, at køberne skal afgive skriftlige tilbud for kontrakter om levering af landbrugsprodukter. Med henblik på forenkling og for at reducere transaktionsomkostningerne bør denne forordning fastsætte visse undtagelser fra kravet om anvendelse af skriftlige kontrakter eller afgivelse af skriftlige tilbud om kontrakter og give medlemsstaterne mulighed for at fritage visse leverancer fra kravet om anvendelse af skriftlige kontrakter eller afgivelse af skriftlige tilbud, samtidig med at landbrugerne og deres sammenslutninger fortsat har mulighed for at anmode om anvendelse af skriftlige kontrakter eller skriftlige tilbud, når der ikke er en sådan forpligtelse.

(17) Kravet om anvendelse af skriftlige kontrakter for leverancer af landbrugsprodukter og de grundlæggende vilkår for deres anvendelse bør fastsættes på EU-plan, samtidig med at det sikres, at parternes ret til at forhandle om alle dele af deres kontrakter, ikke begrænses ud over, hvad der er strengt nødvendigt.

(18) For at tilskynde parterne til at nå frem til en mindelig løsning i tilfælde af tvister, der vedrører indgåelse eller revision af en skriftlig kontrakt, bør medlemsstaterne indføre mæglingsmekanismer. Medlemsstaterne bør informere Kommissionen om de mæglingsmekanismer, der findes på deres område, eller om indførelsen af sådanne mekanismer, og Kommissionen kan lette udvekslingen af bedste praksis, hvad angår disse mekanismer.

(19) For at lette prisoverførselsmekanismerne, hvis den endelige pris, der skal betales for levering af landbrugsprodukter, beregnes ved at kombinere forskellige kontraktligt fastsatte faktorer, bør disse faktorer omfatte objektive indikatorer, indekser eller beregningsmetoder, der er let forståelige for parterne. For at undgå at landbrugerne tvinges til systematisk at sælge under deres produktionsomkostninger, bør indikatorerne, indekserne og metoderne til beregning af den endelige pris afspejle ændringer i markedsvilkårene og produktionsomkostningerne for de leverede landbrugsprodukter.

(20) I betragtning af landbrugernes og deres organisationers sårbare forhandlingsposition, den seneste tids tilfælde af betydelig volatilitet i omkostningerne for landbrugsinput og markedspriserne samt behovet for en mere effektiv pristransmission i forsyningskæden bør kontrakter med en løbetid på mere end seks måneder indeholde en revisionsklausul, der kan udløses af landbrugerne og deres organisationer. Denne klausul bør gøre det muligt for landbrugerne når som helst efter de seks måneder at anmode om en revision af kontraktens dele og gøre det muligt for dem at opsige kontrakten, hvis der ikke opnås enighed om en revision, uden at dette berører parternes ret til at forhandle om andre muligheder for revision af kontrakten.

(21) For at øge gennemsigtigheden i kontrakten og bidrage til en mere retfærdig handelspraksis bør medlemsstaterne have mulighed for at kræve registrering af skriftlige kontrakter om levering af landbrugsprodukter.

(22) Visse vertikale og horisontale samarbejdsinitiativer vedrørende landbrugsvarer og fødevarer, som har til formål at anvende krav, der er strengere end de obligatoriske krav, kan have en positiv effekt på den fælles landbrugspolitiks mål om at sikre landbrugsbefolkningen en rimelig levestandard og på målet om bæredygtig udvikling i Unionen . Sådanne initiativer bør derfor under særlige omstændigheder ikke være omfattet af artikel 101, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

(23) I perioder med alvorlig markedsuligevægt kan bestemte kategorier af kollektive tiltag, der iværksættes af private aktører, bidrage til at stabilisere de berørte sektorer. Med henblik på at sikre, at private aktører har de nødvendige midler til at gennemføre disse tiltag, bør Kommissionen kunne gøre EU-midler fra landbrugsreserven tilgængelige for at støtte tiltagene. Medlemsstaterne bør også kunne tildele yderligere nationale midler.

(24) For at gøre det muligt for sukkerroeavlerne at drage fordel af den større kontraktmæssige klarhed og for at sikre en harmoniseret kontraktmæssig ramme, samtidig med at der tages hensyn til de særlige forhold i sukkerroesektoren, bør købsvilkårene i kontrakter om levering af sukkerroer tilpasses vilkårene for anvendelse af skriftlige kontrakter inden for andre landbrugssektorer.

(25) Forordning (EU) nr. 1308/2013 bør derfor ændres.

(26) For at styrke landbrugernes stilling i fødevareforsyningskæden bør flere bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2115[8] ændres for så vidt angår interventionstyper i visse sektorer. Disse ændringer har til formål at støtte landbrugerne i at blive eller forblive medlemmer af producentorganisationer eller sammenslutninger af producentorganisationer, der er anerkendt i henhold til forordning (EU) nr. 1308/2013, i lyset af den positive rolle, som disse organisationer og sammenslutninger spiller med hensyn til at styrke producenternes forhandlingsposition. For at sikre en mere effektiv og målrettet støtte til producentorganisationer gennem de strategiske planer under den fælles landbrugspolitik bør der desuden gives mulighed for at øge Unionens finansielle støtte til driftsprogrammer i visse sektorer.

(27) Værdien af produktionen af frugt og grøntsager, der afsættes af producentorganisationer, sammenholdt med den samlede værdi af frugt- og grøntsagsproduktionen ligger i visse medlemsstater fortsat langt under EU-gennemsnittet. Blandt de finansielle incitamenter, der er til rådighed, kan medlemsstaterne allerede yde national finansiel støtte, jf. artikel 53 i forordning (EU) 2021/2115, til producentorganisationer i visse områder, hvor organiseringsgraden ligger betydeligt under EU-gennemsnittet. Med henblik på styrkelse af konkurrenceevnen og landbrugernes position i værdikæden og oprettelse af nye producentorganisationer bør der ydes et finansielt incitament bestående af en forhøjelse på 10 % af den finansielle støtte fra Unionen til producentorganisationer i medlemsstater, hvor organiseringsgraden for producenterne er under 10 % i tre på hinanden følgende år forud for gennemførelsen af det pågældende driftsprogram.

(28) Med henblik på at lette generationsskiftet i landbrugssektoren og tilskynde nye producenter til at tilslutte sig producentorganisationer i frugt- og grøntsagssektoren og i andre sektorer som omhandlet i artikel 42, litra f), i forordning (EU) 2021/2115 bør der gives et særligt incitament til unge landbrugere og nye landbrugere, der tilslutter sig en producentorganisation, der er anerkendt i henhold til forordning (EU) nr. 1308/2013. Derfor bør en mulig forhøjelse på 10 % af Unionens finansielle støtte stilles til rådighed for udgifter, der vedrører investeringer, der foretages hos en ung landbruger eller en ny producent, der for første gang tilslutter sig en anerkendt producentorganisation.

(29) I lyset af de seneste års gentagne ugunstige vejrforhold, naturkatastrofer, plantesygdomme eller skadegørerangreb har det vist sig at være nyttigt for producentorganisationer og sammenslutninger af producentorganisationer at kunne omdirigere midler, herunder finansiel støtte fra Unionen inden for driftsfonden, til interventioner, der er nødvendige for at håndtere konsekvenserne af disse hændelser. Det er derfor nødvendigt at fastsætte mulighed for på visse betingelser at forhøje den finansielle støtte fra Unionen, der er fastsat i artikel 52, stk. 1, i forordning (EU) 2021/2115, fra 50 % til 70 % af de faktisk afholdte udgifter.

---

[8] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2115 af 2. december 2021 om regler for støtte til strategiske planer, der udarbejdes af medlemsstaterne under den fælles landbrugspolitik og finansieres gennem Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1305/2013 og (EU) nr. 1307/2013 (EUT L 435 af 6.12.2021, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2115/oj).

(30) For at støtte oprettelsen af interventionstyper inden for de øvrige sektorer, der er omhandlet i artikel 42, litra f), i forordning (EU) 2021/2115, bør medlemsstaterne fra og med 2025 gives yderligere fleksibilitet for at tilpasse fordelingen af midler til disse sektorer ved at anvende op til 6 % af deres tildelinger til direkte betalinger.

(31) Forordning (EU) 2021/2115 bør derfor ændres.

(32) For at sikre, at EU-midler fra landbrugsreserven kan stilles til rådighed for medlemsstaterne med henblik på at støtte private aktørers kollektive tiltag i perioder med alvorlig uligevægt på markederne, bør muligheden for at anvende landbrugsreserven udvides til at omfatte støtte til kollektive tiltag, når Kommissionen beslutter, at konkurrencereglerne ikke finder anvendelse på disse foranstaltninger.

(33) Artikel 16 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2116[9] bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.

(34) For at give markedsaktørerne den nødvendige tid til at tilpasse sig og gøre det muligt for Kommissionen at vurdere eksisterende nationale ordninger og praksis bør anvendelsen af reglerne for de betingelser, på hvilke de fakultative udtryk "fair" og "rimelig" og tilsvarende udtryk samt udtrykket "korte forsyningskæder" forbeholdes, udskydes med to år efter denne forordnings ikrafttræden. For at give aktørerne mulighed for at tilpasse deres kontraktforhold til de nye regler om skriftlige kontrakter bør disse regler finde anvendelse 18 måneder efter dens ikrafttræden.

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Ændring af forordning (EU) nr. 1308/2013

I forordning (EU) nr. 1308/2013 foretages følgende ændringer:

(1) I del II, afsnit II, kapitel I, afdeling 1, indsættes følgende efter underafdeling 3:

"Underafdeling 3a

Anvendelse af fakultative udtryk for produkter i alle sektorer, der er anført i artikel 1, stk. 2

Artikel 88a

Fakultative udtryk for handelsformer

1. Udtrykkene "fair" og "rimelig" må kun anvendes, alene eller kombineret med andre udtryk, på mærkningen, i præsentationen, i reklamemateriale eller i handelsdokumenter for et produkt fra de sektorer, der er anført i artikel 1, stk. 2, og som markedsføres, forudsat at disse udtryk benyttes til at oplyse købere om

[9] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2116 af 2. december 2021 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1306/2013 (EUT L 435 af 6.12.2021, s. 187, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2116/oj).

eksisterende former for organisering af produktionen, distributionen eller markedsføringen, der som minimum bidrager til:

(a) stabilitet og gennemsigtighed i forholdet mellem landbrugerne og køberne i hele forsyningskæden

(b) en pris, som de deltagende landbrugere finder rimelig for deres produkter, og

(c) kollektive initiativer, som forfølger et eller flere af De Forenede Nationers verdensmål for bæredygtig udvikling.

2. Udtrykket "kort forsyningskæde" må kun benyttes, alene eller kombineret med andre udtryk, på mærkningen, i præsentationen, i reklamemateriale eller i handelsdokumenter for et produkt fra de sektorer, der er anført i artikel 1, stk. 2, og som markedsføres, forudsat at udtrykket benyttes til at oplyse købere om eksisterende former for organisering af produktionen, distributionen eller markedsføringen, i henhold til hvilke der kræves:

(a) en direkte forbindelse mellem landbrugeren og produktets endelige forbruger eller

(b) en tæt forbindelse og geografisk nærhed mellem landbrugeren og produktets endelige forbruger.

3. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter for yderligere at præcisere betingelserne i stk. 1, litra a), b) og c), og i stk. 2, litra a) og b), under hensyntagen til alle relevante internationale standarder.

Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

4. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 med henblik på at ændre stk. 1 ved at tilføje udtryk, som svarer til udtrykkene "fair" eller "rimelig", når sådanne tilsvarende udtryk anvendes på markedet for at oplyse købere om de handelsformer, der er nævnt i stk. 1.

5. Medlemsstaterne kan vedtage eller opretholde nationale regler om betingelser ud over dem, der er nævnt i stk. 1, litra a), b) og c), og i stk. 2, litra a) og b), for brugen af de udtryk, der er nævnt i henholdsvis stk. 1 og 2. Sådanne regler må ikke forbyde, begrænse eller forhindre brugen af de udtryk, der er nævnt i stk. 1 og 2, for produkter, der på lovlig vis produceres og markedsføres i en anden medlemsstat på de betingelser, der er nævnt i stk. 1 og 2.

6. Denne artikel berører ikke de regler, der er fastsat i forordning (EU) nr. 1169/2011."

(2) Artikel 148 affattes således:

"*Artikel 148*

Kontraktforhold i mælke- og mejerisektoren

1. Enhver leverance i Unionen af mælk og mejeriprodukter fra en landbruger, en producentorganisation eller en sammenslutning af producentorganisationer til en forarbejdningsvirksomhed, en virksomhed, der indsamler mælk, en distributør eller en detailhandler skal være omfattet af en skriftlig kontrakt mellem parterne.

   En sådan kontrakt skal opfylde betingelserne i stk. 4 og 8.

   I denne artikel forstås ved en "virksomhed, der indsamler mælk": en virksomhed, der transporterer råmælk fra en landbruger eller en anden virksomhed, der indsamler mælk, til en virksomhed, der forarbejder råmælk, eller en anden virksomhed, der indsamler mælk, hvor ejendomsretten til råmælken i hvert tilfælde overdrages.

2. Medlemsstaterne kan også beslutte, at:

   a) leverancen af mælk og mejeriprodukter fra en producent, der ikke er en landbruger, en producentorganisation eller en sammenslutning af producentorganisationer, til en forarbejdningsvirksomhed, en virksomhed, der indsamler mælk, en distributør eller en detailhandler skal være omfattet af en skriftlig kontrakt

   b) de første opkøbere af mælk og mejeriprodukter skal afgive skriftligt tilbud om en kontrakt om levering af mælk og mejeriprodukter fra landbrugeren, en producentorganisation eller en sammenslutning af producentorganisationer.

   En sådan kontrakt eller et sådant kontrakttilbud skal opfylde kravene i stk. 4 og 8.

3. Medlemsstaterne indfører en mæglingsordning med henblik på de tilfælde, hvor der ikke er nogen fælles forståelse med hensyn til indgåelse af en kontrakt som omhandlet i stk. 1 og 2 eller om revisionen af en sådan kontrakt.

   Medlemsstaterne oplyser Kommissionen om mæglingsordninger, der er indført på deres område.

4. Kontrakten eller tilbuddet om en kontrakt som omhandlet i stk. 1 og 2 skal:

   (a) indgås før leveringen

   (b) foreligge skriftligt og

   (c) bl.a. indeholde følgende oplysninger:

      i) den pris, der skal betales for leverancen, og som:

         – er fast og fastsat i kontrakten eller

         – beregnes ved at kombinere forskellige faktorer i kontrakten, som omfatter objektive indikatorer, indekser eller metoder til beregning af den endelige pris, der er let tilgængelige og forståelige, og som afspejler ændringer i markedsforholdene og produktionsomkostningerne, den leverede mængde og kvaliteten

eller sammensætningen af den leverede mælk og de leverede mejeriprodukter. Med henblik herpå kan medlemsstaterne fastsætte indikatorer i overensstemmelse med objektive kriterier baseret på undersøgelser af produktionen og fødevareforsyningskæden; Kontraktparterne kan frit henvise til disse indikatorer eller eventuelle andre indikatorer

ii) den mængde råmælk eller kvaliteten og mængden af mælk eller mejeriprodukter, der skal leveres, og tidspunktet for sådanne leverancer

iii) kontraktens varighed, som kan være tidsbegrænset eller tidsubegrænset med en opsigelsesbestemmelse. I tilfælde af en kontrakt med en minimumsvarighed på over seks måneder skal kontrakten omfatte en revisionsklausul, som kan udløses af landbrugeren, en producentorganisation eller en sammenslutning af producentorganisationer

iv) oplysninger om betalingsperioder og -procedurer

v) aftaler om indsamling eller levering af mælken eller mejeriprodukter og

vi) bestemmelser, der finder anvendelse i tilfælde af force majeure.

5. Uanset stk. 1 og 2 kræves der ikke en skriftlig kontrakt eller et skriftligt kontrakttilbud i følgende tilfælde:

(a) den pågældende mælk eller de pågældende mejeriprodukter leveres af et medlem af en producentorganisation eller et kooperativ til den producentsammenslutningen eller det kooperativ, som vedkommende er medlem af, forudsat at producentsammenslutningens eller kooperativets vedtægter eller de regler og afgørelser, der er fastsat i eller truffet i henhold til vedtægterne, indeholder bestemmelser, der har tilsvarende virkning som dem, der er fastsat i stk. 4

(b) den første opkøber af mælken eller mejeriprodukterne er en mikrovirksomhed eller en lille virksomhed som defineret i henstilling 2003/361/EF[10]

(c) leveringen af og betalingen for mælken eller mejeriprodukterne finder sted samtidigt

(d) leveringen er gratis eller sker i forbindelse med bortskaffelse af mælk eller mejeriprodukter, som ikke længere er egnet til salg.

6. Medlemsstaterne kan beslutte, at en skriftlig kontrakt eller et skriftligt kontrakttilbud ikke kræves i et eller flere af følgende tilfælde:

(a) leverancen omfatter produkter med en værdi på eller under en tærskel, som skal fastsættes af medlemsstaten, og som ikke må overstige 10 000 EUR

(b) leverancen omfatter mælk og mejeriprodukter, som er genstand for sæsonbestemte udsving i udbud eller efterspørgsel, eller som er let fordærvelige

[10] Kommissionens henstilling af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder (EUT L 124 af 20.5.2003, s. 36, http://data.europa.eu/eli/reco/2003/361/oj).

(c) leverancen omfatter mælk og mejeriprodukter, som er genstand for traditionsbestemte handelsmønstre.

7. Hvis der i henhold til stk. 5, litra b), c) og d), eller stk. 6 ikke kræves en skriftlig kontrakt eller et skriftligt kontrakttilbud, kan landbrugeren, en producentorganisation eller en sammenslutning af producentorganisationer kræve, at en leverance af mælk eller mejeriprodukter er omfattet af en skriftlig kontrakt eller et skriftligt kontrakttilbud. En sådan kontrakt eller et sådant kontrakttilbud skal opfylde kravene i stk. 4 og stk. 8, første afsnit.

8. Alle elementer i de kontrakter om levering af mælk eller mejeriprodukter, som indgås mellem landbrugere, producentorganisationer eller sammenslutninger af producentorganisationer og virksomheder, der indsamler mælk, forarbejdningsvirksomheder, distributører eller detailhandlere, herunder de elementer, der henvises til i stk. 4, litra c), og bestanddele heraf, forhandles frit mellem parterne.

Medlemsstaterne kan fastsætte en eller flere af følgende regler:

(a) for så vidt angår de skriftlige kontrakter, der er omhandlet i denne artikels stk. 1:

i) en forpligtelse for parterne om at nå til enighed om forholdet mellem en given mængde mælk eller mejeriprodukter, der er leveres, og den pris, der skal betales for leverancen

ii) en minimumsvarighed, som skal være på mindst seks måneder og ikke må hæmme det indre markeds funktion

(b) for så vidt angår de skriftlige tilbud i stk. 2, litra b), en forpligtelse til, at det skriftlige tilbud skal omfatte en minimumsvarighed for kontrakten, som fastsættes ved national lov. En sådan minimumsvarighed skal være på mindst seks måneder og ikke må hæmme det indre markeds funktion.

Landbrugere, producentorganisationer eller sammenslutninger af producentorganisationer kan skriftligt afvise den minimumsvarighed, der foreskrives i andet afsnit.

9. Medlemsstaterne kan kræve, at køberen af mælk eller mejeriprodukter registrerer de i stk. 1 omhandlede skriftlige kontrakter inden leveringen af den pågældende mælk eller de pågældende mejeriprodukter fra landbrugeren, en producentorganisation eller en sammenslutning af producentorganisationer til en virksomhed, der indsamler mælk, en forarbejdningsvirksomhed, en distributør eller en detailhandler på deres område.

10. Medlemsstater, der gør brug af mulighederne i stk. 2, 6, 8 og 9, giver Kommissionen meddelelse om, hvordan de anvendes.

11. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter om foranstaltninger, der er nødvendige for en ensartet anvendelse af stk. 4 og 5, og foranstaltninger vedrørende de meddelelser, som medlemsstaterne skal give i henhold til stk. 10. Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2."

(3) I artikel 152 foretages følgende ændringer:

(a) I stk. 1 foretages følgende ændringer:

i) Litra a) affattes således:

"a) der består af producenter fra en eller flere af de sektorer, der er nævnt i artikel 1, stk. 2, eller af producenter af økologiske produkter i en eller flere af de sektorer, der er anført i artikel 1, stk. 2, og kontrolleres af tilsluttede landbrugere i henhold til artikel 153, stk. 2, litra c)"

ii) I litra b) affattes indledningen således:

"b) der er oprettet på initiativ af landbrugerne, og som udfører mindst en af følgende aktiviteter:"

iii) Litra c), nr. vi), affattes således:

"vi) at fremme og yde teknisk bistand til anvendelse af produktionsnormer, forbedring af produktkvalitet og udvikling af produkter med beskyttet oprindelsesbetegnelse, beskyttet geografisk betegnelse eller med et nationalt kvalitetsmærke, gennemføre initiativer til fremme af korte forsyningskæder eller brugen af de fakultative udtryk i artikel 88a".

(b) I stk. 1a affattes første afsnit således:

"1a. Uanset artikel 101, stk. 1, i TEUF kan en producentorganisation, der er anerkendt i henhold til nærværende artikels stk. 1, eller en producentorganisation, herunder et kooperativ, som ikke er blevet anerkendt af en medlemsstat som en producentorganisation, men som opfylder kravene i denne artikels stk. 1 og i artikel 154, planlægge produktionen, optimere produktionsomkostningerne, markedsføre og forhandle kontrakter om levering af landbrugsprodukter på vegne af sine medlemmer for hele deres samlede produktion eller en del heraf."

(c) I stk. 1b indsættes som andet afsnit:

"Uanset stk. 1a og første afsnit kan en sammenslutning af producentorganisationer, der er anerkendt i henhold til artikel 156, stk. 1, også udføre aktiviteterne i stk. 1a, første afsnit, forudsat at:

(a) dens medlemmer er blevet anerkendt i overensstemmelse med denne artikels stk. 1

(b) dens medlemmer ikke er medlemmer af en anden anerkendt sammenslutning af producentorganisationer for et givet produkt

(c) dens mellemmer opfylder betingelserne i stk. 1a, andet afsnit, litra a) og b)

(d) mængden af produkter, der er omfattet af aktiviteterne i stk. 1a, første afsnit, ikke overstiger 33 % af en given medlemsstats samlede nationale produktion."

(4) I artikel 153 foretages følgende ændringer:

(a) Stk. 2, litra c), affattes således:

"c) regler, der sikrer, at de tilsluttede landbrugere kan føre demokratisk kontrol med producentorganisationen og dens beslutninger samt dens regnskaber og budgetter".

(b) Stk. 2a affattes således:

"2a. En producentorganisations vedtægter kan give medlemmer mulighed for at være i direkte kontakt med købere, forudsat at denne direkte kontakt ikke bringer de mål, producentorganisationen forfølger, eller producentorganisationens koncentration af udbud og afsætning af produkter på markedet i fare. Koncentrationen af udbud anses for at være sikret, hvis de væsentlige salgselementer, såsom pris, kvalitet og mængde, forhandles og fastsættes af producentorganisationen."

(c) Stk. 3 affattes således:

"3. Stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse på producentorganisationer i mælke- og mejerisektoren."

(5) I artikel 157, stk. 1, litra c), tilføjes følgende nummer:

"xvii) fremme af brugen af de fakultative udtryk, der er nævnt i artikel 88a."

(6) Artikel 168 affattes således:

"*Artikel 168*

Kontraktforhold

1. Enhver leverance i Unionen af landbrugsprodukter fra en sektor, bortset fra mælk og mejeriprodukter og sukker, der er anført i artikel 1, stk. 2, fra en landbruger, en producentorganisation eller en sammenslutning af producentorganisationer til en forarbejdningsvirksomhed, en distributør eller en detailhandler skal være omfattet af en skriftlig kontrakt mellem parterne.

En sådan kontrakt skal opfylde betingelserne i stk. 4 og 8.

2. Medlemsstaterne kan også beslutte, at:

(a) leverancen af landbrugsprodukter fra en producent, der ikke er en landbruger, en producentorganisation eller en sammenslutning af producentorganisationer, til en forarbejdningsvirksomhed, en distributør eller en detailhandler skal være omfattet af en skriftlig kontrakt

(b) den første opkøber af landbrugsproduktet skal afgive skriftligt tilbud om en kontrakt om levering af landbrugsprodukter fra landbrugeren, en producentorganisation eller en sammenslutning af producentorganisationer.

En sådan kontrakt eller et sådant kontrakttilbud skal opfylde kravene i stk. 4 og 8.

3. Medlemsstaterne indfører en mæglingsordning med henblik på de tilfælde, hvor der ikke er nogen fælles forståelse med hensyn til indgåelse af en kontrakt som omhandlet i stk. 1 og 2 eller om revisionen af en sådan kontrakt.

Medlemsstaterne oplyser Kommissionen om mæglingsordninger, der er indført på deres område.

4. Kontrakten eller tilbuddet om en kontrakt som omhandlet i stk. 1 og 2 skal:

(a) indgås før leveringen

(b) foreligge skriftligt og

(c) bl.a. indeholde følgende oplysninger:

i) den pris, der skal betales for leverancen, og som:

– er fast og fastsat i kontrakten eller

– beregnes ved at kombinere forskellige faktorer i kontrakten, som omfatter objektive indikatorer, indekser eller metoder til beregning af den endelige pris, der er let tilgængelige og forståelige, og som afspejler ændringer i markedsforholdene og produktionsomkostningerne, den leverede mængde og kvaliteten eller sammensætningen af de leverede landbrugsprodukter; med henblik herpå kan medlemsstaterne fastsætte indikatorer i overensstemmelse med objektive kriterier baseret på undersøgelser af produktionen og fødevareforsyningskæden. Kontraktparterne kan frit henvise til disse indikatorer eller eventuelle andre indikatorer, som de anser for relevante.

ii) mængden og kvaliteten af de pågældende landbrugsprodukter, der kan eller skal leveres, og tidspunktet for sådanne leverancer

iii) kontraktens varighed, som kan være enten tidsbegrænset eller tidsubegrænset med en opsigelsesbestemmelse. I tilfælde af kontrakter med en minimumsvarighed på over seks måneder skal kontrakten også omfatte en revisionsklausul, som navnlig kan udløses af landbrugeren, en producentorganisation eller en sammenslutning af producentorganisationer

iv) oplysninger om betalingsperioder og -procedurer

v) ordninger for indsamling eller levering af landbrugsprodukter, og

vi) bestemmelser, der finder anvendelse i tilfælde af force majeure.

5. Uanset stk. 1 og 2 kræves der ikke en skriftlig kontrakt eller et skriftligt kontrakttilbud i følgende tilfælde:

   (a) De pågældende landbrugsprodukter leveres af et medlem af en producentorganisation eller et kooperativ til den producentsammenslutningen eller det kooperativ, som vedkommende er medlem af, forudsat at producentsammenslutningens eller kooperativets vedtægter eller de regler og afgørelser, der er fastsat i eller truffet i henhold til vedtægterne, indeholder bestemmelser, der har tilsvarende virkning som dem, der er fastsat i stk. 4, litra a), b) og c)

   (b) den første opkøber af de pågældende landbrugsprodukter er en mikrovirksomhed eller en lille virksomhed som defineret i henstilling 2003/361/EF

   (c) leveringen af og betalingen for landbrugsprodukterne finder sted samtidigt

   (d) leveringen er gratis eller sker i forbindelse med bortskaffelse af produkter, som ikke længere er egnet til salg.

6. Medlemsstaterne kan beslutte, at en skriftlig kontrakt eller et skriftligt kontrakttilbud ikke kræves i et eller flere af følgende tilfælde:

   (a) leverancen omfatter produkter med en værdi på eller under en bestemt tærskel, som skal fastsættes af medlemsstaten, og som ikke må overstige 10 000 EUR

   (b) leverancen omfatter landbrugsprodukter, som er genstand for sæsonbestemte udsving i udbud eller efterspørgsel, eller som er let fordærvelige

   (c) leverancen omfatter landbrugsprodukter, som er genstand for traditionsbestemte handelsmønstre.

7. Hvis der i henhold til stk. 5, litra b), c) og d), eller stk. 6 ikke kræves en skriftlig kontrakt eller et skriftligt kontrakttilbud, kan landbrugeren, en producentorganisation eller en sammenslutning af producentorganisationer kræve, at enhver leverance af landbrugsprodukter til en forarbejdningsvirksomhed, distributør eller detailhandler er omfattet af en skriftlig kontrakt mellem parterne eller af et skriftligt kontrakttilbud. En sådan kontrakt eller et sådant kontrakttilbud skal opfylde kravene i stk. 4 og stk. 8, første afsnit.

8. Alle elementer i de kontrakter om levering af produkter, som indgås mellem landbrugere, producentorganisationer eller sammenslutninger af producentorganisationer og forarbejdningsvirksomheder, distributører eller detailhandlere, herunder de elementer, der henvises til i stk. 4, litra c), og bestanddele heraf, skal forhandles frit mellem parterne.

   Medlemsstaterne kan fastsætte en eller flere af følgende regler:

   (a) for så vidt angår de skriftlige kontrakter, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, kan en medlemsstat fastsætte:

      i) en forpligtelse for parterne om at nå til enighed om forholdet mellem den givne mængde landbrugsprodukter, der er leveres, og den pris, der skal betales for leverancen

      ii) en minimumsvarighed, som skal være på mindst seks måneder og ikke må hæmme det indre markeds funktion

(b) for så vidt angår de skriftlige tilbud i stk. 2, litra b), en forpligtelse til, at det skriftlige tilbud skal omfatte en minimumsvarighed for kontrakten, som fastsættes ved national lov med henblik herpå. En sådan minimumsvarighed skal være på mindst seks måneder og ikke må hæmme det indre markeds funktion.

Landbrugere, producentorganisationer eller sammenslutninger af producentorganisationer kan skriftligt afvise den minimumsvarighed, der foreskrives i andet afsnit.

9. Medlemsstaterne kan kræve, at køberen af landbrugsprodukter registrerer de i stk. 1 omhandlede skriftlige kontrakter inden leveringen af de pågældende landbrugsprodukter fra landbrugeren, en producentorganisation eller en sammenslutning af producentorganisationer til en forarbejdningsvirksomhed, en distributør eller en detailhandler på deres område.

10. Medlemsstater, der gør brug af mulighederne i stk. 2, 6, 8 og 9, giver Kommissionen meddelelse om, hvordan de anvendes.

11. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter om foranstaltninger, der er nødvendige for en ensartet anvendelse af stk. 4 og 5, og foranstaltninger vedrørende de meddelelser, som medlemsstaterne skal give i henhold til stk. 10. Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2."

(7) I artikel 210a foretages følgende ændringer:

(a) I stk. 3 tilføjes følgende litraer:

"d)at støtte den økonomiske levedygtighed for små bedrifter, der overvejende er afhængige af familiearbejde med et standard output som defineret i artikel 2, nr. 8, i Rådets forordning (EF) nr. 1217/2009[11], som ikke må overstige 100 000 EUR

e) at tiltrække og støtte unge producenter af landbrugsprodukter eller

f) at forbedre arbejds- og sikkerhedsforholdene i forbindelse med landbrugs- eller forarbejdningsaktiviteter."

(b) Stk. 6 affattes således:

"Fra den 8. december 2023 kan producenterne i stk. 1 anmode om en udtalelse fra Kommissionen vedrørende, hvorvidt de aftaler, afgørelser og former for samordnet praksis, der er omhandlet i stk. 1, er forenelige med denne artikel, når det drejer sig om gennemførelsen af bæredygtighedsstandarder, som har til formål at bidrage til at nå de mål, der er fastsat i stk. 3, litra a), b) og c).

[11] Rådets forordning (EF) nr. 1217/2009 af 30. november 2009 om oprettelse af datanettet for bedriftsbæredygtighed (EUT L 328 af 15.12.2009, s. 27. ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2009/1217/oj).

Fra den [ikrafttrædelse + 2 år] kan producenterne i stk. 1 anmode om en udtalelse fra Kommissionen vedrørende, hvorvidt de aftaler, afgørelser og former for samordnet praksis, der er omhandlet i stk. 1, er forenelige med denne artikel, når det drejer sig om gennemførelsen af bæredygtighedsstandarder, som har til formål at bidrage til at nå de mål, der er fastsat i stk. 3, litra d), e) og f).

Kommissionen sender ansøgeren sin udtalelse inden for fire måneder fra modtagelsen af en fuldstændig anmodning.

Hvis Kommissionen på et hvilket som helst tidspunkt efter at have udstedt en udtalelse finder, at betingelserne i denne artikels stk. 1, 3 og 7 ikke længere er opfyldt, erklærer den, at artikel 101, stk. 1, i TEUF fremover finder anvendelse på den pågældende aftale, afgørelse eller samordnede praksis, og underretter producenterne herom.

Kommissionen kan ændre indholdet af en udtalelse på eget initiativ eller på anmodning af en medlemsstat, navnlig hvis ansøgeren har afgivet urigtige oplysninger eller har misbrugt udtalelsen."

(8) Artikel 222, stk. 1, affattes således:

"1. I perioder med alvorlige skævheder på markederne kan Kommissionen vedtage gennemførelsesretsakter med den hensigt, at artikel 101, stk. 1, i TEUF ikke finder anvendelse på aftaler og vedtagelser mellem landbrugere, landbrugssammenslutninger eller sammenslutninger af sådanne sammenslutninger eller anerkendte producentorganisationer, sammenslutninger af anerkendte producentorganisationer og anerkendte brancheorganisationer inden for en af de i denne forordnings artikel 1, stk. 2, nævnte sektorer, under forudsætning af at sådanne aftaler og vedtagelser ikke underminerer et velfungerende indre marked, ene og alene har til formål at stabilisere den berørte sektor og henhører under en eller flere af følgende kategorier:

(a) tilbagetrækning fra markedet eller gratis uddeling af deres produkter

(b) omdannelse og forarbejdning

(c) oplagring hos private aktører

(d) fælles salgsfremmende foranstaltninger

(e) aftaler om kvalitetskrav

(f) fælles indkøb af produkter, der er nødvendige for at bekæmpe spredning af skadedyr og dyre- og plantesygdomme i Unionen, eller af produkter, der er nødvendige for at håndtere virkningerne af naturkatastrofer i Unionen

(g) midlertidig planlægning af produktion under hensyntagen til produktionscyklussens særlige karakter.

Hvis Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter i overensstemmelse med første afsnit i denne artikel, kan den beslutte at stille EU-støtte fra den

landbrugsreserve, der er omhandlet i artikel 16 i forordning (EU) 2021/2116, til rådighed for de berørte medlemsstater. Denne finansielle støtte skal stille de midler til rådighed, som er nødvendige for, at de berørte aktører kan gennemføre disse aftaler og afgørelser.

I Kommissionens gennemførelsesretsakter præciseres anvendelsesområdet for undtagelsen i første afsnit, jf. dog denne artikels stk. 3, undtagelsens anvendelsesperiode og i givet fald det beløb, som tildeles fra landbrugsreserven til den berørte medlemsstat i henhold til andet afsnit.

Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2."

(9) I bilag X foretages følgende ændringer:

(a) Punkt I, nr. 1, affattes således:

"1. Leveringskontrakten indgås før leveringen, skriftligt og for en bestemt mængde sukkerroer."

(b) Punkt I, nr. 2, affattes således:

"2. Leveringskontrakten kan være af flere års varighed. I tilfælde af kontrakter med en minimumsvarighed på over seks måneder skal kontrakten omfatte en revisionsklausul, som kan udløses af landbrugeren, en producentorganisation eller en sammenslutning af producentorganisationer."

(c) I punkt II, nr. 2, tilføjes følgende afsnit:

"Prisen beregnes ved at kombinere forskellige faktorer i kontrakten, som omfatter objektive indikatorer, indekser eller metoder til beregning af den endelige pris, der er let tilgængelige og forståelige, og som afspejler ændringer i markedsforholdene og produktionsomkostningerne, den leverede mængde og kvaliteten eller sammensætningen af de leverede sukkerroer. Med henblik herpå kan medlemsstaterne fastsætte indikatorer i overensstemmelse med objektive kriterier baseret på undersøgelser af produktionen og fødevareforsyningskæden. Kontraktparterne kan frit henvise til disse indikatorer eller eventuelle andre indikatorer, som de anser for relevante."

(d) I punkt III indsættes følgende afsnit:

"Leveringskontrakter skal indeholde bestemmelser, der finder anvendelse i tilfælde af force majeure."

(e) Følgende indsættes som punkt IXa:

"PUNKT IXa

"Medlemsstaterne kan kræve, at sukkervirksomheder registrerer de skriftlige kontrakter inden leveringen af sukkerroerne.".

Artikel 2
Ændring af forordning (EU) 2021/2115

I forordning (EU) 2021/2115 foretages følgende ændringer:

(1) I artikel 52 foretages følgende ændringer:

(a) I stk. 3 tilføjes følgende som litra i):

"i) producentorganisationen eller sammenslutningen af producentorganisationer gennemfører et driftsprogram i en medlemsstat, hvor producenternes organiseringsgrad inden for frugt- og grøntsagssektoren har været mindre end 10 % i tre på hinanden følgende år forud for gennemførelsen af driftsprogrammet. Organiseringsgraden beregnes som værdien af den produktion af frugt og grøntsager i den berørte medlemsstat, der afsættes af producentorganisationer eller sammenslutninger af producentorganisationer, der er anerkendt i henhold til forordning (EU) nr. 1308/2013, divideret med den samlede værdi af produktionen af frugt og grøntsager i den berørte medlemsstat."

(b) Følgende indsættes som stk. 5a:

"5a. Den øvre grænse på 50 %, der er fastsat i stk. 1, forhøjes til 60 % for udgifter knyttet til de målsætninger, der er omhandlet i artikel 46, litra a), b) eller c), hvis følgende betingelser er opfyldt:

(a) udgifterne vedrører investeringer i materielle og immaterielle aktiver, jf. artikel 47, stk. 1, litra a), der foretages af unge landbrugere eller nye landbrugere, som for første gang tilslutter sig en producentorganisation, der er anerkendt i henhold til forordning (EU) nr. 1308/2013

(b) investeringerne i litra a) foretages på de unge landbrugeres eller nye landbrugeres bedrifter som led i deres første driftsprogram."

(c) Følgende tilføjes som stk. 7:

"7. Den øvre grænse på 50 % i stk. 1 forhøjes til 70 % af de faktiske udgifter, der er afholdt i et givet år for driftsprogrammer, der gennemføres af producentorganisationer eller sammenslutninger af producentorganisationer, og som i det givne år påvirkes af ugunstige vejrforhold, naturkatastrofer, plantesygdomme eller skadegørerangreb, som medlemsstaterne udpeger som værende sådanne."

(2) I artikel 68 indsættes som stk. 2a:

"2a. Denne forordnings artikel 52, stk. 3, litra a)-d) og f)-h), og artikel 52, stk. 5a, finder tilsvarende anvendelse."

(3) Artikel 88, stk. 7, affattes således:

"7. Fra og med 2025 kan medlemsstaterne revidere deres beslutninger som omhandlet i stk. 6 som led i en anmodning om ændring af deres strategiske planer i overensstemmelse med artikel 119 og beslutte at anvende op til 6 % af deres tildelinger til direkte betalinger, der er fastsat i bilag V, hvis det er relevant efter fradrag af de tildelinger for bomuld som fastsat i bilag VIII, til interventionstyper i andre sektorer som omhandlet i afsnit III, kapitel III, afdeling 7.

Det beløb, der svarer til procentsatsen for medlemsstaternes tildelinger til direkte betalinger som omhandlet i dette stykkes første afsnit, og som anvendes til interventionstyper i andre sektorer for et bestemt regnskabsår, betragtes som medlemsstaternes tildelinger pr. regnskabsår til interventionstyper i andre sektorer.

Artikel 3
Ændring af forordning (EU) 2021/2116

Artikel 16, stk. 1, andet afsnit, litra b), i forordning (EU) 2021/2116 affattes således:

"b) ekstraordinære foranstaltninger i henhold til artikel 219, 220, 221 og 222 i forordning (EU) nr. 1308/2013.".

Artikel 4
Ikrafttræden og anvendelse

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 1, nr. 1), finder anvendelse fra den [+2 år].

Artikel 1, nr. 2) og 6), anvendes fra den [+18 måneder].

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

På Europa-Parlamentets vegne	*På Rådets vegne*
Formand	*Formand*